

EESTI SKAUT

Sisuks:

- Tõeline skautlus tuleb säilitada. H. M-n.
- Hilinenud lepitus A. S.
- XII aastakoosolek Tapal K.
- J. S. Vilsoni läkitus.
Läti Jamboreelt H. M-n.
- Lord Baden-Powelli läkitus.
Aastakoosolek kaevikus Jämesäär.
- Elule veelgi lähemale M. Kp.
- Juhtidekooli õppelaagris H. T.
- Praktilist A. P.
- Gaididele.
Teateid Malevaist.

XVII aast.

November 1938.

Fi. S. ...
Boati ...
...

SP
7980

Eesti Skautide Maleva isikuline koosseis 1938. a.

	Liikmed					Opilasi						Vanuse järgi					Tegevus				Vana metalli kg				
	Hundu	Sk.	V. sk.	Sk. m.	Kokku	Algkool	Keskool	Gümn.	Kutsekool	Ülikool	8-12	13-17	18-20	Üle 20	I j. sk.	II j. sk.	Karje	Rühm	Van. sk. ringe	Van. ringe		Lasend	Koonosi	Teoõhtu	
Tallinn	235	397	375	42	1.019	362	172	73	63	31	247	402	182	238	99	198	14	21	16	—	6	6	—	—	164
Tartu	150	253	167	26	596	225	106	24	58	32	126	275	79	121	76	105	11	13	14	—	9	10	—	—	124
Saare	138	223	40	9	410	221	46	11	38	3	123	210	51	32	14	41	6	10	4	1	4	2	—	—	38
Pärnu	82	220	89	5	396	120	78	16	31	12	52	205	84	68	17	45	3	11	1	1	4	4	—	—	17
Narva	130	175	69	4	388	168	38	11	38	2	109	160	64	44	25	80	8	12	6	2	4	4	—	—	14
Alutaguse	159	160	62	4	385	226	72	1	10	2	141	171	40	30	13	34	8	9	5	1	7	7	—	—	129
Valga	48	211	94	10	363	97	37	25	32	13	84	128	71	75	26	74	2	13	4	1	6	7	—	—	57
Rakvere	107	200	32	7	346	161	86	23	40	8	79	190	29	30	30	105	4	5	10	1	1	5	—	—	19
Sakala	118	131	11	3	263	167	47	9	37	—	112	137	8	8	2	28	4	8	1	—	2	1	—	—	53
Nõmme	53	125	34	8	220	96	44	12	22	4	66	111	10	35	14	57	3	3	6	3	—	1	—	—	33
Järva	49	110	26	2	187	58	52	19	25	—	49	92	10	12	10	23	2	2	5	2	1	1	—	—	14
Võru	62	97	18	2	179	91	56	—	6	—	58	92	10	19	10	34	2	2	3	1	3	4	—	—	33
Lääne	51	93	12	2	158	82	42	9	15	2	60	77	9	12	10	14	3	3	5	2	1	4	—	—	14
Petseri	37	87	13	3	140	51	39	16	17	1	38	79	18	5	11	33	1	2	1	1	2	2	—	—	50
Härju	43	85	6	2	136	58	40	1	1	—	43	67	19	4	—	4	4	3	3	1	1	1	—	—	21
Tapa	13	63	22	—	98	34	31	6	8	1	14	59	13	5	6	14	1	1	1	—	7	1	—	—	33
	1.475	2.630	1.070	139	5.314	2.217	986	256	441	111	1.401	2.455	707	738	363	889	75	135	63	9	68	66	—	—	1.252
	27,90%	49,50%	200%	2,69%	100%	Σ 4.011					Σ 5.301					1.252									
						55,5/24,3/6,40%/110%/2,80%					26,4%/46,4%/13,5%/13,90%					13,8%/0,380%									
						75,80% 5 k.										480%									
																Skautide arvust : 2.630									
																Skautide arvust : 2.630									

EESTI SKAUT

NOVEMBER

Nr. 9 — 1938

XVII AASTAK

Tõeline skautlus tuleb säilitada

Kõik skautlikku ilmet kandvad noorte organisatsioonid nii väliselt kui ka sisuliselt, kavatsetakse koondata kaitseliidu juurde ühiseks organisatsiooniks.

Teiste sõnadega tuleb järeldada, et kõik skautluse koondised, kes seisnud eemal Kaitseliidust, tahetakse ühte viia seniste Kaitseliidu lahutamatu noorte koondistega, nimelt Noorkotkaste ja Kodutütardega.

Mõistagi, et see kavatsus tundub praeguse mõiste järele valusana nende ideeliste organisatsioonide juhtkondadele, kes teinud juba paar aastakümnet vabatahtlikku noorte kasvatus tööd tõsiste praktiliste idealistidena skautlikkude organisatsioonide ridades, luues meie oludele vastava struktuuri, mille järele nüüd ligi 50 000 noort on organiseeritud.

Meie oleme töötanud ju ainult selleks, et omal vabal tahtel, igasuguse tasuta, kasvatada oma kodumaale tubeleid kodanikke, tubeleid riigikaitselaste nagu seda mööda skautlikud põhialused kõikjal kultuurriikides tõelisel kujul tegelikult rakendatud. Viimast tõendab meilgi ligi 1000 vanema skaudi kuulumine Kaitseliidu ridadesse. Seda tööd tahame meie jätkata.

Sellest järeldades, tahaksime küll loota ja uskuda, et kui ülestõstetud kavatsuse teostamine on riiklikudel

vajadustel möödapääsmatu, selleks mitte skautlikku tõelist liikumist meil ei ohverdata, vaid korraldataks ühendamine siiski ainult nendel alustel, mis säilitaksid skautliku kasvatus meetodi süvendamise nii sõnas, teos ja vaimus.

Sellest seisukohast ei tohiks ühendatav skautlik organisatsioon kasvatuslikust seisukohast lähtudes oma meetoditelt, suunalt ja sihtidelt sõltuv olla Kaitseliidu mõjust. Küll on aga igati tervitatav, kui Kaitseliit tõelise noorte sõbrana ühendatavat organisatsiooni heatahtlikult toetaks ja seda nimelt ainelisest seisukohast, mis ei tarvitse seista liigeses soodustamises, küll aga kajastuma pariteedi mõistes kõigi Eesti noorte kohta.

Kui Kaitseliit siiski tungivalt vajalikuks peab noori kasvatada oma sihi taotluseks, siis noorkaitseliitlaste organiseerimise mõte on enesest hea, kuhu võiksid siirduda ka kõik vanemad poisid skautlikust organisatsioonist.

Kui Kaitseliit jääb eemale vahelesegamisest või juhtimisest noorte kasvatuslikkudesse ja meetodilistesse küsimustesse skautlikus organisatsioonis, tunnustades noorte enesealgatust ja isetegevust, seda vaid virgu-

tades ja julgustades, siis ei ole mingitki kahtlust, et ka Rahvusvaheline Skautide Konverents noorte koondise registreerimise heameelel aktsepteerib, muidu aga küll vaevalt.

Rahvusvahelisse Skautide Liitu kuulumise vajadust, arvan, ei tarvitseks siinkohal lähemalt üles tõsta, see peaks meie riikliku ideoloogia juures enesest selge olema.

Meelde tuletades muuseas kindral Orasmaa väidet, et Kaitseliidul pole oluline, et noorte organisatsioon kuuluks tema juurde, kui Kaitseliidule kindlustatud on vaid noortest võrsuvad ustavad riigikaitsjad. Nii vabas väljenduses edasi antud kindral Orasmaa mõtted, millega oleme igati solidaarsed.

Enne, aga kui siiski otsustav samm astutakse, tuleb tõsiselt kaalumisele võtta, kas ühendamine praeguses olustikus kannab suuremat vilja, kui organisatsioonidele praeguse iseseisvuse säilitamine, liites neid sõbralikkude suhete loomiseks nii sise kui välismaaliste ürituste huvides.

Ei tohita unustada veel üht olulist punkti. Organisatsioonide juhtkonna vaadetes kasvatus-meetodilistest seisukohtadest välja minnes on suur-

riigi erinevusi. Noortega tegeleb ka palju noorte isetegevuslikuks juhtimiseks saamatuid ja oskamatud juhte. Just see võib saada komistuskiviks, millist ette ei võida aimata ja võib karta, et ühendamise kiire läbi viimisega peavad senistest olukordadest lähtudes ühede org-ni juhtkonnad võtma oma õlgadele mitmekordselt senistest suuremaid ülesandeid, kuna teisalt on massiline noorte ülekaal mitmekordne, võrreldes nende juhtkonnaga.

Juhtkonna kasvatamine korrapäraselt rajatud kindla süsteemi alustel on esimene ja kõige tähtsam ülesanne. Sellest väljudes julgeme hoiatada ühendamise liigse ruttamisega.

Meie, skaudid, suhtume ühendamis-küsimusesse kõige tõsisemalt ja esitame ühendamiskavade kohta oma seisukoha täiesti üksmeelselt meie sõsarorganisatsiooni gaididega ja teeme seda pärast põhjalikke kaalutlusi ja meie oleme sügavalt veendunud, et tõelise skautluse säilitamine Eestis tuleb õnneks ja õnnistuseks Eesti noorsoole, Eesti rahva tulevikule.
H. M-n.

Skautlusele

J. Rajaleid

*Liilia meil särab silme ees —
Sihis õilsas sammub iga mees.
Vapralt astub skaudi maleva,
Iga poiss kus sirgub uhke tammenal!*

*Pidurda ei endaarmastus —
Joovastab vaid oma algatus.
Raha, au ei aateid tuhmiks tee,
Skautlik tee viib kõiki eluõnnele!*

*Hävita ei aadet miski oht,
Muutu talle kitsaks ükski koht
Põlvest põlve edasi ta läeb,
Sureme, kuid skautlus seisma jääb!*

*Sihid suurimad on kanda skautlusel,
Eesmärk hävimatu meie heitlustel!
Aadet suuremat ei ükski tea —
Märtrid temast täide viinud iga rea!*

*Tões me malev valgusele vastu sammul!
Paendumatult, sirgelt tammul!
Terve maailm olla sul võib vastu
Taevas poolt — sest edasi sa astu,*

Hilinenud lepitus

Sügisese tinahallist taevast kukub raskeid vihmapiisku, peatuvad hetke lehitu puu okstel ja langevad siis pehkinud sügislehile, mis värvitu kattena puistatud märjale metsaalusele.

Tume ja ähvardav on taevas, madal, nagu kaela kukkumas. Öhk ebageeldivalt niiske ja kuuskede sünged ladvad kaovad paksu uttu.

Tumede tüvede vahelist kitsast ja looklevat metsateed sammub üksik inimene, käes oksline kepp ja lõua otsa katab tihe habe. Ta riided seljas on viletsad, paljudest kohtadest katki ja näitavad, et nende kandjaks on hulgas.

See oli aastate eest, mil mehe hinge esimene täiuslikkuse noorustuli, mil aju oli täidetud lootusist, illusioonest ja kindlast tahtest vallutada maailma, leida omale õnne kaugel kodust. Läks, hoolimata ema palveist, kes oli ohverdanud poja heaoluks tervise ja jõu, oli kasvatatud selle ainukese vanaduspäevade toeks. Ta läks, unustades kohustused, mõeldes vaid enesele ja jättes seega hallipäise ema saatuse hooleks. Kuigi mõtles teda rahaliselt toetada, aga vaevaga saavutatud töö ei andnud niigi palju, et oleks ise võinud alati kõhu täis süüa.

Unistused ei täitunud. Illusioonid purunesid varemeiks, kuigi omas raudset tahet ja kindlust. Elu ei anna alati seda, mida soovime ja nii temalgi oleks nagu ema needus lasunud kõigil kavatsusil.

Võõrsil olles tundis ta end üksikuna, hakkas igatsema vaikse, rahuliku hertsiku järele, mis seisis üksikuna põlise laane ääres.

Sageli oleks tahtnud ta tunda enda

juukseil ema hellitavat paitust, suruda oma palet vanakese kortsunud näo vastu. Kuid surus hambad, ja südant kõvaks tehes katsus saada lahti sentimentaalsusest ning rühkis edasi, et mõni aeg hiljem võibolla tuleb jälle pisarsilmil seista purunenud lootuse varemeil.

Kadusid aastad ja ühel sügisel, mil tuul nuttis telefonitraadides ja pilvist alla puistati kadunud suve leinapisaraid, siis asus 'Enno hinge igatsus kodu ja ema järgi. Lõi käega kõigele ja esimese rongiga sõitis tulema suurlinnast.

Ja nüüd, sügisõhtu pimeduses sammub ta koduküla porisel teel, südames kahetsus, häbi ja soov saavutada lepitus sellelt, kellele niipalju tekitanud raskeid ja murerikkaid tunde.

Juba paistab ta ees ähmaselt kodu hurtsik, kuid aknast ei näe paistmas valgust. Ema vist magab, mõtles tulija ja koputas aknale.

Mitmekordsele koptamisele vastust mitte saades, avab ukse. Toast hoovab vastu kütmata niiskunud öhk, mis paneb Enno soontes tarretama vere. Värisemiseks sörmil tõmbab tiku ja süütab laual asetseva väikese lambi. Nüüd näeb ta ema lamavat sängis, nagu kollane ja kinniseil sörmil kondised käed kõrval.

Hilja, liiga hilja, taob ta peas teadmine.

Ema oli lahkunud enne kui jõudis poeg koju, vihmasel sügisööl, kahetsus hinges.

Väljas aga hundab tuul, nagu leinalaulu lauldes koolnule ja pilvist pisardub vihmatilku, tekitades sügise monotoonset kõla.

Aug. Silla.

XII aastakoosolek Tapal

I päev

Eesti skaudijuhtide XII aastakoosolek toimus järjekordsena Tapal 30. ja 31. oktoobril s. a. Kokku oli tulnud üle maa ligemale 500 skaudijuhti. Pääle nende hulk skaudisõpru, külalisi kohapealt ja kaugemalt.

Aastakoosoleku juhtimine usaldati skaudijuhtide aastakoosolekute ajaaloos esmakordselt naisele. Senini oli see järjekindlalt olnud meeste monopol. Esimeseks Eesti naiseks, kes juhatab aastakoosolekut, oli Tapa tuntud vandeadvokaat ja skaudisõprade seltsi esinaine pr. Helmi Kaber. Tema abiks valiti skm. A. Miller.

Olen isiklikult kaasateinud vähemalt 8 aastakoosolekut ja vähemalt nende seas ei ole ma märganud nii hoogsat ja ühemeelset suurnõupidamist kui seda oli käesolev. Suure osa sellest ühismeeleolu loomise aust pälvib kahtlematult pr. Kaber. Vaidle-

matult tõi ka omajagu elevust koosolijaisse põnev õhkkond päevakorral olevate küsimuste ja murede tõttu.

Tragile ja emalikule koosoleku juhatajale olgu tasuks skaudijuhtide igast kodumaa nurgast hüütud: Kiidame!!!

*

Pidulikul aastakoosoleku aktusel Tapa uues gümnaasiumi hoones esines Eesti noorsoo Peavanema asetäitjana Noort juhataja kol. J. Vellerind kõnega, mis kutsus esile huviküllaseid mõtteid ja ülipõneva meeolu koosolijais. Tema kõne katkestati mitmel korral marulise aplausiga ja vaimustava lauluga. Kuulnud ära veel ter vitused, asus kõnetooli Eesti skautide maleva kauaaegne hallpäine vanem skm. N. Kann. Poistesuupärane kõne lisas juhtide meeoleollu veel tundeid ja puhus hõõguma tuha all olnud säde-

XII aastakoosoleku avaaktusel.

Vasakult esireas: dr. A. Alver Lääne Mal. vanem, skm. N. Kann E. Sk. Mal. vanem, kol. J. Koch Soomusringirügemendi ülem, kol. J. Vellerind Noort juhataja ja A. Maidre Tapa Sk. Mal. vanem ja Tapa linnavanem.

Vandeadvokaat pr. Helmi Kaber
XII aastakoosoleku
energiline juhataja.

mest tule, mille keeled leegitsesid suurima lõkkena, milles skaudid end kunagi karastanud. Täitus aastakoosoleku vaimuliku talituse pidaja pastori ütlus: „Ut omnes unus sint“ — „et sina üks oleksid nagu mina sinu sees ja sina minu sees“. Kogu kuulajaskond sulas selles kõrgkuumuses ühiseks homogeenseks pulbitsevaks eestluseks, mis küll võib murduda, aga mitte kunagi paenduda.

Aastakoosolek pildistatud, rivistuti ja liiguti raudteejaama, kus asetati lilli vabadussõjas Eesti vabaduse eest langenud kangelaste mälestusmärkidele.

Seejärel toimusid mitmesugused erialade koosolekud, millede tööd jälgis kogu aeg ka Noortejuhataja.

Lõunastanud, aastakoosolek asus tegeliku töö juurde Soomusrongide rügemendi kinosaalis. Malevate esindajate ettekanded tegevuse ja töökaava kohta võetakse teatavaks. Eriti paistis malevate mitmekesisuses töös silma Petseri maleva omapärane algatus: püstitada Eesti esimese skaudi Anton Õunapuu langemise kohale

Ülal: E. Sk. Mal. vanem skm. N. Kann
ütleb avasõna.

All: kol. J. Vellerind kõnelemas pidulikul koosolekul.

vastav mälestusmärk. Ettevõtet toetab ka aastakoosolek, pannes toime sellekohase korjanduse. Omast pistkust annetas iga juht jõukohaselt. Kokku saadi tänuväärt summa.

Peastaabi tegevuse aruande ja uue töökava kohta refereerib peastaabi ülem ins. A. Gering. Peastaabi ülem kutsub üles kõiki skaudijuhte ja skaute innukale tööle kuni ühinemise hetkeni, sest ühinemisel arvestatakse kindlasti tehtud tööd ja saavutusi. Kõne lõpul laudakse vägevalt „Eesti Lippu“.

Samal töökoosolekul otsustatakse saata tervitustelegrammid: Vabariigi Presidendile, sõjavägede Ülemjuhatajale, Peaministrile ja Haridusministrile. Arvukatele tervitustele kviteeritakse aastakoosoleku poolt vägevate aplausidega.

Õhtusöögile, Soomusrongi rügemendi söögisaalis, järgnes meeleolukas pidu.

Teisest aastakoosoleku päevast ja aastakoosoleku tulemusist järgmises „Eesti Skaudis“.

K.

Silmell Park'i Peajuhi Camp Chief J. S. Wilson'i läkitus Eesti skaudijuhtide XII aasta-koosolekuks

Ma olen rõõmus, et mul on võimalus saata tervitusi Eesti skaudijuhtidele. Minule oli see väga kahetsusväärne asjaolu, et ma võisin näha ainult mõnda üksikut teie hulgast, kui ma viibisin juuli kuul Teie kodumaal, kuid ma usun, et teie õieti hindate seda tõsiasja, et minu külaskäik kandis teatavat erinevat iseloomu kui need külastused, kus mina küllastades mitmeid riike, olen pühendanud oma tähelepanu skautidele. Mina loodan sellejuures, et minul võimalus avaneb tulevikus tulla tagasi Eestisse ja näha, mida skautlus on tõeliselt korda saatnud selles riigis.

Teie olete kokku tulnud väga tähtsal ajal Eesti skautluse ajaloos ja nii mina loodan, et Teie aastakoosolek areneb rohketes sõnavõttudes ja ettepanekutes skautluse arengu

huvides ja aitab kaasa skautluse taseme tõstmiseks.

Ma olen kuulnud, et kaks peapunkti, mille ümber teie diskussioon areneb, seisavad alalise skautliku kasvatus-õppelaagri rajamises ühes süstemaatiliste juhtide kasvatus-kursuste rakendamisega ja vanemskautluse küsimustes. Loomulikult ma tunnen innustatult huvi eelpool mainitust ja olen sügavalt veendunud, et tulevane skautluse heakäekäik ripub ära suurel määral skaudijuhtide kasvatusesest nii, et see aset leiaks olustikus, et nemad omandaksid skautluse looja ideid selle otsesemast allikast, lugupidades nendest soovitudest, millised lord Baden-Powell on jäädvustanud raamatus „Scouting for Boys“. Asjased sündmused siinses riigis on meile tõendatud väga mõõduandvalt, et skautlus oma algupärasuses säilib tänapäeval sama hästi, kui kolmkümmend aastat tagasi, ja mis on tõelise tunnustuse leidnud siinses riigis, ma usun, väärrib sama usaldusväärst ka teie juures.

Mina väga loodan, et teie oma aastakoosoleku tulemusena jõuate otsusele, luua alaline õppelaager ja panna kindel põhi korrapärasele juhtide kursustele, millises küsimuses mina loodan, et aset leiab kasvatus „Wood Bage Training“ kujul ja alustel, mis on aset leidnud rahvusvahelises ulatuses ja mille eest lasub vastutus ja kohustus minul nii Peaskaudi kui ka Rahvusvahelise Komitee ees.

Peale selle ma tunnen, et vanemskautluse küsimusel on tõeliselt suur tähtsus skautluse tulevikule Eestis ja on hädavajalik kokku koondada teie vanemaid juhte, nii et nemad oleksid võimalised siis kui nad on meheks kasvanud, tagasi andma skautlusele midagi sellest, mis nad on temalt ise saanud ja kasvatada endid, et vastu võtta skaudijuhi ülesandeid. Ja lisaks sellele, nende igapäevases elus nad võivad olla heaks eeskujuks neile skautidele, kellega neil on kokkupuuteid.

Ma saadan Teile minu tervitusi ja soovin Teile kestvate edu.

I. S. Wilson, Camp Chief.

E. Sk. Mal. vanem skm. N. Kann asetamas lilli Tapa Vabadussõjas langenud kangelaste mälestustahvile.

Läti jamboreelt

Miks puudusid Eesti skaudid? J. S. Wilson kostis meie eest.

Vestlus Lauri Vuolasvirtaga.

Eelmistel kordadel ma olen teinud väikesed ülevaated möödunud suve tähtsamatest sündmustest meie skautide elus, nimelt Leedu jamboreest ja J. S. Wilson'i külas-käigust. Nüüd tahan anda veel mõne iseloomustava rea tollest „meile saatustlikust“ Läti jamboreest ja hiljem kokkusaamisest soome skautide üldjuhi Lauri Vuolasvirtaga.

Miks Eesti skaudid puudusid?

Milliseid samme ja keerdkäike oli astunud meie noorsoo organisatsioonide kontrollitava keskuse poolt selleks, et skaudid ja noorkotkad esineksid Läti suurlaagris ainult ühise koondisena, on meil väga hästi teada, jäägu need lihtsalt unustusse. Õpetlik omastkohast oli siiski see, et vaatamata sellele, et skautide ja noorkotkaste esindused tegid sõiduks ühiseid ettevalmistusi väga sõbralikus koostöös, tuli takistus meie naabritelt, kes kategooriliselt keeldusid noori kotkaid paigutamast jamboree koosseisu, küll olid nemad heameelel valmis neid vastu võtma kui külalisi, kelle jaoks tavaliselt jamboreedel määratakse erirajoon. Sellest ja muudest asjaoludest tingituna olid ka meie skaudid sunnitud solidaarsuse mõttes sõidust loobuma.

Eesti skaudid olid siiski kohal.

Seda võidi kuulda Läti skautide peavaneema kindral Goppers'i sõnadest pidulikult liputseremoonial. Meie vana sõber kindral Goppers avaldas headmeelt, et Eesti skaudid on siiski meie juures. Olgugi, et ühe-teistkümne lipuvarda hulgast oli üks liputa ja et Eesti skautide esindust kusagil esinemas ei nähtud, viibisid kümmekond Eesti mundriiuetuses skauti isiklikult tutvumisereisil siiski laagris kui matkajad. Nende hulgas olid ka skm. Tõnuri, Suigusaar, nskm. Kärner ja ka nende ridade kirjutaja.

Olukord oli siiski niivõrd mõjutanud, et polnud tahtmist öieti mundritki selga tõmmata, seda enam, et sajad sealviibivad tuttavad välismaade skaudijuhid alatasa pöördusid küsimustega, justkui oleks meie skaudiliikumises ei tea mis lahti.

Siit lahkuva J. S. Wilson'i julgustusel, kes mind luges tema isiklikku Gilwell-Parki rühma kuuluvaks, ei heitnud mina mitte skaudimundrit kõrvale, vaid viibisin selles Läti laagris nädalapäevad.

Vähemalt suutsin kõikidele järelepärimistele rahustavalt mõjuda, et meie olukorras pole katki midagi,

vaid võtame ainult uut hoogu, et skautliku kasvatuspinda Eestis sõbraliku koostöö kaudu veelgi laiemale viia.

Eesti skautluse olukorras täieliku selguse tõi aga J. S. Wilson'ilt hangitud sõnavõtt Riia lehtedes, mis ilmus peagu kõigis suuremates ajalehtedes ning jamboree ajakirja esileheküljel.

Kuidas Wilson küsimuse selgitas?

Toon sellest sõnavõttust siinkohal olulisea väljavõtte:

„Käesoleva aasta märtsis on Eestis loodud uus skautlik ühendus kindral J. Laidoneri, kui Eesti Noorte Peavanema juhtimisega... Eesti Skautide Malev on olnud Rahvusvahelise Büroo liikmeks selle algusest saadik. Äsja on saabunud sooviavaldus Rahvusvahelise Büroole uue skautliku ühenduse vastuvõtmiseks. Mr. J. S. Wilson, Gilvell Parki Camp Chief, kui rahvusvahelise skaudijuhtide kursuste tsentrumi peajuht, viibis eelmisel nädalal Eestis Rahvusvahelise Skautluse Komitee esindajana. Tema on välja selgitanud, et uue ühenduse vastuvõtmine Rahvusvahelise Büroo liikmeks võib teostuda ainult siis, kui skaudi töötus ja seadused uues ühenduses, nii sõnastuses kui vaimus (minu sõrendus H. M.), tavalisel viisil nagu teistes riikides, kus see loomult sarnasuses aset leidnud, ja on väga oluline, et skautluse meetodid, ja mitte mingisugused teised meetodid, leiaksid aset poiste kasvatuses. Tema on samuti rõhutanud demokraatia ja vaba-istetegevuse loomule skautluses ning tõsiasjale, et skautluse meetodid põhjenevad poiste enesekasvatusele individuaalsuse põhimõtteil, mis ei tohi takistatud saada üleilgise vanemate kontrolli ja vahelesegamisega.“

Iseavanev laagri peavärv.

Skm. H. Michelson, kindral J. Koppers ja skm. B. Rautsma vestluses
Läti suurlaagris.

Oma sõnavõtu lõpuosas Wilson avaldab lootust, et uus skautlik ühendus need põhimõtted vastu võtab ja selle järelduseks kohta leiab Rahvusvahelise Büroo liikmete peres.

Läti jamboree ise

oli koondanud ligi 3000 noort, kelle hulgas esindusrühmad Leedust, Poolast, Ungarist, Inglismaalt, Prantsusmaalt, Soomest, Rootsist, Norrast ja Hollandist.

Lielupe lähedal mererannal, haaras jamboree oma alla paari kilomeetrilise läbimõõduga kauni männimetsaaluse künkliku maa-ala. Laagri keskpaika tähistas suurejooneline peavärv,

mis tähtlasi mahutas poode, puhveteid, postkontori, telefoni ja muud telklinna ametruumid. Merekaldal on lipuväljak, kuhu on püstitatud 11 lipumasti, mille otsas lehvib 10 rahvuslippu; ülejäänud vardas, mis määratud meie kui naaberriigi trikoloori jaoks, puudub lipp sedakorda...

Laager oma sisustusel

ja suuruselt oli võrdne Leedu suurlaagriga. Iseloomustavalt väitis meie inglise sõber, kelle nime ma ei tohi enam nimetada, sest sain temalt juba „vägeva noomituse“, et minule õnneks ei oskavat ta Eesti keelt lugeda, sest liiga palju olevat „Eesti Skaudis“ kirjutatud tema nimest. Tema arvamus oli, et Läti jamboree on ennast üle organiseerinud. Kasvatuses olevat liiga palju ülesandeid noortele, kuna suurlaagri ülesanne aga on just sõprussidemete loomine. Nii, et kui siis Läti laagris nägime liiga palju „skautlikku rassimist“, mis muutus poistele isegi kurnavaks, seda tõelises skaudivaimus võisime küll üle elada Leedu suurlaagri.

Veel üks tähtis punkt,

see oli Balti merd ümbritsevate skaudiriikide esindajate mõttevahetus ümmarguse laua ümber. Meie olime vaatlejad, kuid tõsised hviid koostöö vastu ei suutnud meie suud kinni jätta. Koos istusid Rootsi, Norra, Soome, Eesti, Läti Leedu skaudijuhid, kus ei puudunud ka side rahvusvahelise

komitee esindaja J. S. Wilson'iga, kes mõttevahetusest osa võttis.

Toonitati poiste vahetuse tähtsust suvekuudel, samuti skautlikkude ajakirjade eriväljaandeid sõbralikkude naaberriigi skautide eluga tutvumise huvides. Eriti rõhutati vastavalt ajakirja erinumbrite väljaandmist riiklikkudel tähtpäevadel. Selleks peeti soovitavaks, et igal maal oleks üks skautide ajakirja toimetajatest välismaa osa jaoks. Ka igaaastast aadressile avaldamist peeti tarvilikuks. Edasi rõhutati juhtide vahetuse, skautliku kirjanduse ja üldse kirjade vahetuse tähtsust. Ka külastuslaagrite mõtet puudutati, samuti ekskursionsioone.

Kuna seesugune mõttevahetus oli esmakordne, ei tehtud sedakorda siduvaid otsuseid, küll aga kandis vestlus väga sõbralikku laadi tõelises skaudivaimus. Igatahes meie kui vaatlejate osavõttu kviteeriti väga heasoovlikult ja jääd i ootama järgmist suurlaagrit Eestis.

Sõna võttis Rahvusvahelise Komitee esindaja J. S. Wilson, rõhutades kohalikkudest olukordadest õigeaegse informatsiooni tähtsust, et Rahvusvaheline Komitee oleks alati teadlik, kus ja kudas oma mõju õigeaegselt maksma panna, viibates muuseas mitteküldasele ja mitte õigeaegsele informatsioonile Eesti skautluse kohta, kuna praeguse olukorra lahendamine seal olevat nüüd juba raskem...

Kohtamine Partiojuhtaja L. Vuolasvirta'ga.

See oli Tartus augusti lõpupäevadel, kui ootamatu telegraafiline teade külalise tulekust jõuab minu kätte kella ajal, mil juba rong on saabunud. Kiirsõit jaama ja minu ees jaama trepil ootab kannatlikult meie vana sõber hõimuvellade skautide üldjuht Lauri Vuolasvirta koos abikaasaga. Rõõm jälleenägemise üle Tartus.

Ma ei jäta avaldamast pahameelt selle üle, miks pole külaline oma tulekust ette teatanud mõni tundki varem. Selgub, et külaline tahab külastada sedakorda vaid oma sõpra skaudijuhti, et sel teel vältida võimalikke vastuvõtte, nagu see temale eelmisel aastal osaks sai eesotsas linnapea kindral A. Tõnisson'i poolt. Nüüd siis sedakorda üsna omavaheline vestlus omas kodus ja Tartu Toomkohviku rõdul. Kuid nendest tundidest jätkus küllalt, et informatsiooni korras mõtteid kõigi päevaküsimuste üle vahetada.

Vuolasvirta on saabunud pikemalt Euroopa reisult, kus ta muuseas peatanud ja tutvunud ka Saksa noorsootöö meetoditega, märkides, et hiiva on seal see, et noori juhivad noored ise, Itaalias aga ohvitserid, kuid isetegevuse vabadus puuduvat mõlemil.

Soomes, ütleb, et asi on nüüd parem; skautlusest ja selle kasvatuslikust väärtu-

sest saavad juba aru kõik ringkonnad, ka sõjaväelastel on nüüd täiesti selge, et skautluse programm ise pakub paremini neid omadusi, milliseid vajab tulevane tubli riigikaitsja, see on siis kõige tõhusamaks kaitseks, et skautlus võib püsida ja säilitada oma originaalsuse, nii nagu seda rajanud Bii-Pii. Teiste sõnadega, igast skaudist saab hea sõdur, igast sõjaväelastest ei saa mitte head skauti. Just iseloomu kasvatus seisukohast on skautlus oma meetodilt asendamatu treening, sest 2 aastat teenistust sõdurina ei suuda anda kaugeltki seda, mida pakub 8 aastane vabatahtlik tegevus skaudina. Skautluse rakendamise kohta maal arvab Vuolasvirta, et eeskätt on tarvis kohapeal leida sobiv juht, kes on suuteline asja edasi arendama. Kooli klassides ei käi skaudid millalgi koos, see oleks süsteemi vastane. Juhtkond oma jaotuselt, selle kohta saame Soomest umbes 500 vanema juhi kohta huvitavaid andmeid, kust selgub, et õpilasi ja üliõpilasi tegutseb juhtidena 36%, kooliõpetajaid on ainult 9%, kõik ülejäänud suurem osa on aga väga mitmesugustelt elukutsetelt, kelle hulgas

on alates haritlastega, ametnikke, tehnikuid, vähesel arvul sõjaväelasi ja lõpetades lihttöölisega.

Selle juures on meil teada, et Soome skautlus ei suurusta oma massilise suurusga, vaid paneb suurt rõhku sisemisele kasvatusemale, kvaliteedile. Meie omalt poolt oleme juba kord märkinud, et pole õige, kui meil mõnel pool pealootus ja kõik kohustused koondatakse õpetajaskonna õlgadele. See võib ju ajutiselt asja edasi viia, kuid tõelised liikumise edasiarendajad on kõikjal siiski juhtijad, kes saanud iseseisva juhi kutse vabatahtlikkude Gilvelli kursuste kaudu.

Lõpetades mõnetunnilist mõttevahetust, ei jäta Vuolasvirta mitte rõhutamast rohkem kui ühel korral, et ei mingeid teisi meetodeid, kui ainuüksi Baden-Powelli meetod ja skautluse tõeline vaim on need, mis asja edasi kannavad ja neid tuleb hoida ikka originaalsetena.

H. M—n.

Lord Baden Pomelli läkitus

*Lp. härra, — ei saa eitada maailma tungivat tarvidust uuestisünniks. Seda on ka korduvalt väljendanud Teie žurnalid, kellest mitmed on lootnud saada selleks uuestisünniks praktilist süsteemi, mis sobiks kõigile, vaatamata klassi-
usu, ja rahvuse vahele.*

Võiksin tuua väikese näite maailmasõjast, kus mul oli palju jutuajamisi prantsuse nekrutitega. Need, saades käsu frondile minna, tundsid suurt hirmu saatuse ees, kuna neil puudus isegi usk, mis neid oleks suutnud trööstida. Pannime ühe nekrutitevõtmise-ruumi seinale Skaudi seadused. Varsti grupp grupi järel käisid sõdurid neid uurimas ning mitmedki neist küsisid, kas nad võiks kirjutada neile seadustele alla. Pidime laskma varsti trükkida postkaarte, kus olid Skaudi seadused, töotus ja koht allkirjaks.

Võin selgitada, et skauditöotus on järgmine:

Töotan teha kõik, mis minu võimuses, et täita oma kohustust Jumala ja Eesti Vabariigi vastu, teha hääd ligimisele ja talitada skaudi seaduste järgi.

Ja skaudi seadused on järgmised:

1. Skaut on usaldatav. 2. Skaut on truu isamaale, vanematele juhatajatele ja seltsilistele. 3. Skaut on abivalmis. 4. Skaut on sõbralik. 5. Skaut on viisakas. 6. Skaut on loomade ja muu looduse sõber. 7. Skaut on sõnakuulelik. 8. Skaut on rõõmus ja naeratab raskustele. 9. Skaut on kokkuhoidlik, töökas ja visa. 10. Skaut on puhas mõttes, sõnas ja teos.

Umbes neli ja pool miljonit gaidi ja skauti on tänapäeval praktiseerimas neid seadusi, mitte ainult meil, vaid rõõmustaval viisil ka veel 40 teises riigis. Suur ülemaailmeline vendlus on loodud, mille ühtekuuluvust päev-päevalt süvendavad noorte-vahelised külaskäigud ja kirjavahetus. Neile tulevad arvata juurde veel need miljonid skaute ja gaide, kes on saanud täisealisteks ja teotsevad

nüüd väga mitmetel aladel. Viimaste poole ongi kriisiaegadel me üleskutsed pööratud, nende poole, kes oma ümbruses näitavad, kuis vaadata asjale ligemise huvides.

Nii meie katsetus moraalse uuestisünni sihis on noorema generatsiooni vahel funktsioneerimas suure vendlusena.

Ühel pealuuküttijate suguharul on legend, kus nad väidavad, et häduse- ja halbuse jumal üheskoos on korraldanud maailma. Nad tõendavad, et selleks halbuse jumalaks on egoism ja omakasu. Et nüüd tuua Jumala tahtmist maa peale, on suur ja põhjalik vaimne muutus tarvilik. Endaarmastus ja omakasu-püüe peavad andma maad teiste tähelepanekuks ja ligimese armastuseks. See tähendab praktiseerida igapäevases elus ristiüsku — armastada Jumalat kõigest südamest ja ligimest kui iseennast. See on ideaal, mida saavad täita kõik rahvad. Lai pind, mida on vallutanud skauditöötus kodumaal ja mujal, näitab, et noortes tehtud töö on suutnud mõjutada ka täiskasvanuid.

On kutsutud üles inimesi endakontrollijaiks, sõbralikus ja abivalmis olekuks, teiste huvides loobuma endagi huvidest. — Inimesed on tulnud.

Põhimõtted moraalseks uuestisünniks võiksid olla ülesseatud järgmiselt:

Tahan teha parima oma igapäevases elus, — et täita oma kohustust Jumala vastu; — olla abivalmis kaaslastele ja teha kõik, et tuua Jumalariiki — rahu ja heasoovilikkust maa peale.

Igapäevane häätegu, iseäranis aga endaohverdus teiste hüveks, annab tähenduse ülaltoodud ridadele.

Uus generatsioon ei pruugi olla kirikuskäijad, kuid neil peab olema sügav usuline tunne, nii et nad võiksid öelda koos Abraham Lincolniga: „Kui ma näeksin kirikut, mis lihtsalt ütleks — armasta üle kõige Jumalat ja naabrit kui iseennast — liitaksin sellega.“

See tunne ongi juba kutsunud ja toonud kokku tuhandeid riigiteenistusse, — suur tarvidus moraalseks uuestisünniks on kutsunud inimkonna teenistusse tuhandeid tublisid naisi ja mehi.

Teile truu

Baden-Powell of Gilwell.

Jämesäär kirjutab:

Aastakoosolekust kaevikutes

Organisatsioonide ühinemine — see on peenmehaanika. — Tapalased tabasid õige olukorra. — Mitu Bii-Piidi meil on? — Harri kavalast kõnest ja Sami sagedasest tembust. — Saaremaal ragistame edasi!

Tapa aastakoosolek peeti organisatsioonide ühinemisvõitluse keerises. Pole siis vist ülearune, kui aastakoosolekust rääkides annan enne fronditeateid:

Mõlemad peastaapid peavad ühinemisenõu. Armeed on selleks ajaks seatud kaevikutesse rünnakuvalmis, ootavad ainult käsku, et tormata hurraaga välja ja hõisata: „Elagu ühine Eesti noorus!“

Peastaapides tehakse tõhusat tööd. Viimastel andmetel puudub ühinemisest veel üks karvakene. Nimelt peaksid noorkotkad oma püksirihma — eesti vöö asemel tarvitusele võtma skautide nahkvöö ja skaudid omaltpoolt noorkotkaste püksirihma pandla. Lootusi on, et see lahkeli varsti laheneb ja asjad jooksevad õiget rada.

Siiski on huvitav teada, kumb nüüd peale jääb, kas pooltuhat vilunud vabatahtlikku juhti või 15.000 ühevärvilist pluusi?

*

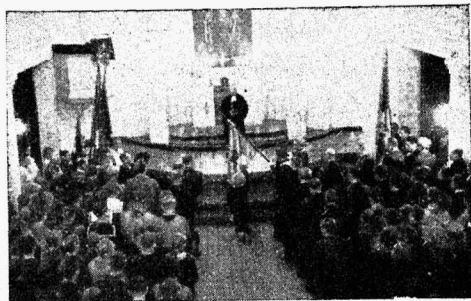
Vastavalt olukorrale, oli siis ka aastakoosolek kaevikutes. Tapa poolvalmis gümnaasiumimaja ümbritsevate barrikaadidega ja mullavallidega oli nagu meeoleukas dekoratsioon aastakoosolekule. Sinna juurde arvas veel „soomusautoga“ söögile sõitmist ja sõdurilõunat, saame täieliku pildi.

Ärgu Tapa skaudirahvas eesotsas vahva skaudi proua Kaberiga seda juttu mulle pahaks pangu. Kuigi nad tahtsid asja korraldada veidi teisiti ja see olude tõttu nii välja kukkus, oli kõik siiski toredasti. Minu arvates saab aastakoosolek ainult kaevikutes olla sellise meeoleuga nagu oli Tapal. Ja muud meie ei nõuagi aastakoosolekult kui meeoleolu.

*

Grupp aastakoosolekust osavõtnud saarlasi.

Skm. H. Haamer õnnistab Tapa gaididele annetatud lippu Tapa kirikus.

Oli imestamisväärne näha, kui auahneid poisse on meie juhtide seas. Ma ei saanud küll täpselt jälgida, kuidas see asi juhtus, kuid äkki tõusis ühes saali nurgas kole kisa ja neli või viis meest tahtsid korraga Bii-Piid olla. Ja mitte ükski ei annud järgi. Mina mõtlesin küll, et nüüd oleks hea võimalus ka püsti karata ja ennast Wilsoniks kuulutada. Minu arvates oleks palju lõbusam juba Wilson olla, saaks ehk veel tuuri ümber Eesti sõita ja vaadata, kellel püksid püülivad ja kellel mitte. Kuid need Bii-Piid võiksid selle tüliküsimuse omavahelises komisjonis ära lahendada. Saaks kiires korras viie või kümne aastaga rahu majja.

*

Õndsad on rahunõudjad ja Harri Haamer nendega. Kuid andke mulle andeks, minu arvates on Harri peale selle veel üks vana vemmal. Varematal aastakoosolekutel kui jutud vahest läksid õige ägedaks, tõusis Harri püsti ja pidas epistli, mis käratsejatel lõi jalad alt nii, et nad üksteise toetusel pidid hakkama endid jälle upitama. Ja sealjuures saadigi kokkuleppele.

Sedapuhku oli Harri küll nõuandja, kuid tegi siiski jälle suure karutembu. Ta ju pajatas vägevasti, et skautmastrite kogu juhatusse valitagu seitse meest ja need käigu koos seitsme magaja päeval. Meie kõik tund-

sime jutust rõõmu ja tegime oma arvates unimütside kallal nalja, valides neid juhatusse. Unustasime aga, et enamus neist seitsmest magajast on ärganud kalevid, kes küll magasid, kuid tõusid, kuuldes oma vanadelt põldudelt võoraste õiendamist ja tulid oma vanu õigusi seadma. Ärgu keegi imestagu kui mastrite kogu seitse magajat, seitse ärganud meest, hakkavad õiendama ja nii mõnegi upakile läinud asja seavad jälle püsti. Minul, jumalavallatul lobisejal, on küll usku väga vähestesse asjadesse, kuid neisse meestesse ma usun. Mul on selle kohta näide, see on skautmaster Andreesen.

Kui mina käisin oma esimesi aastakoosolekuid, polnud Andreeseni nime kuuldagi. Oli ta siis välismaal tudeerimas, või võttis naist, seda ma ei tea. Kuid nüüd, mil skautlus nõuab, on ta väljas päris noore tallinlase tragidusega. Ja see jutt, mille ta aastakoosolekul rääkis, oli parimaid viimasel viiel aastal kuuldute hulgast. Igatahes, mõtlejad mehed leidsid tema jutust palju vanu väärtusi, mis vahepeal kippusid rasvuma välisesse efekti.

*

Sam on minu arvates variser. Tema oskab igal aastakoosolekul end korraks tähelepanu keskusse seada sellega, et jalutab müts peos mööda saali ja segab teiste juttu rahade kõlistamisega. Mina omas kadeduses julgen temale esitada arupärimise: Kas tema on hoolitsenud ka nende asjade edaspidise käigu eest, milleks ta raha kogub? Tuletan selle juures meelde skaudi 9. seadust, mille alla arvame ka alustatud töö lõpetamist. Mina olen annud vist viimastel aastakoosolekutel kokku ligi paar krooni misjonitöö heaks mustade maal ja nüüd asja ees, teist taga! Oleksin selle raha eest praegusel odaval ajal saanud osta peagu terve kilo skautlikku kirjandust.

*

Nuriseksin veidi aastakoosoleku peo ettekannete üle. See nurin olgu jatkuks master Andreeseni jutule. Meie ei tohi unustada üldse, et oleme skaudid. Olgu see siis välises esinemises, pidudel või kus tahes. Kõik turnimised, tantsimised ja pillimängud on ju kenad asjad, kuid tavalise poistekambaga saame ikka teha peamiselt poiste nalja. Pandagu siis pead mõtlema ja loodagu ise ehtsaid skaudipeo ettekandeid. Nigel on, kui elame ainult välismaalt sisseveetud ettekannete varal, või kasutame neid, millel pole puhtskautlikku lõhna juures. Eks meie tea, et meie ettekanded ja naljad peavad toitma tervet Eesti skautlikku noorust.

*

„Meeste ridadesse“ on avaldanud head mõju, sest meie aastakoosoleku read lähevad üha mehisemaks. Ma ei teinud küll statistikat, kuid julgen arvata, et meie koosoleku keskmine vanus oli 20 aastat või üle selle. See oli nelisada meest reas!

Ja see, et meie aastakoosolekul pisut käratsesime, pisut tüllitsesime ja valju häälega seletasime, see võis küll mõnele meist teha veidi tuska, kuid üldiselt istus imehästi. Sest ega muidu veri käima hakka, kui peab pisut rüselema ja madistama. Õiendasime oma asju ja sõime oma keedetud suppi. Sama teeme Kuressaareski samas vaimus, kui meil vahepeal liigsoolase söömisest janu ei hakka, mida Saaremaa veega kustutada ei saa!

Elule veelgi lähemale!

Kuigi sellest on möödunud üsna hulk aastaid, mäletan ma veel selgesti enda skaudipoisiks astumise lugu. See on ju ikka nii, et saatusliku tähtsusega momendid sööbuvad inimese mällu reljeefsemalt ja püsivad seal kaua. Vaevalt aga minu lugu teistele pakuks niipalju huvi, et teda jutustada maksaks. Ühte tahaksin siiski meenutada. Üks esimesi käike, kui olin astumas skaudipoisiks, oli maleva muuseumisse. See oli huvitav. Ma nägin seal skautide-gaidide töid. Oli seal sildu, väravaid, keppe, pildiraame, pilte, igasuguseid sõlme, — küll surma, küll kalamehe omi ja palju muud omapärast ja huvitavat.

See oli Lääne maleva vigvamis. Kuigi armetu oma ruumide poolest, aga seda tüsedamat poiste vaimu leidus seal. Nüüd on kindlasti neil ka paremad ja valgemad ruumid. Mis mulle nüüd aga eriti imponeerib, see on läänlaste metsatäht Paralepas. Vaadake, nad on soetanud omale kinnisvara. Mitte selleks, et kõrget üüri saada, vaid et seda tegelikult kasustada skautlikus töös ja mängus. Kuid ta väärtus on veel mitu korda kõrgem seetõttu, et ta on poiste oma looming.

Tallinnas asutati hiljuti õhuskaute üksus. Poisid hakkavad ehitama lennukimudeleid. Hiljem võibolla ka purilennukeid. Siin on skaudid jällegi viidud seosesse, tegelikku ja tihedasse seosesse elu otseste ülesannetega.

Mis oleks kui seda sektorit veelgi edasi arendada? Kui skaudid ühe osa oma ajast pühendaks täielikult tegeliku teenistusse? Kui mudelite kõrval ehitataks ka neid sildu, millede üle igapäev sõidavad hobused, autod? Kui loodiks ära mõne liigvee all kannatava maatüki ja kuivendaks selle, et põllumees hiljem võiks sealt vilja lõigata? Kasvõi töötaks

mõne nädala, kuu sõbraliku talupere-mehe juures ja elaks koos nende muredega-rõõmudega, mida tunneb see Jumalale kõige lähedasem inimene — talumees? Kindlasti saaks nii huvitavaid sissekandeid skaudipäevikusse.

Ma ei kahtle, et tubli osa skautlikke noori juba niikuinii võtavad osa paljust loetletud ülesannetest. Kuid see toimub tihti nagu väljaspool skaudipoiste elu, niiõelda eraelus. Ja organiseerimatult. Kui seda aga organiseerida üle riigi. Võtta see otseselt töökavasse. Siis muutub see suureks aktsiooniks ja viib skautluse veelgi lähemale tegelikule elule. Muutes aga omakorda seda elu ennast üllamaks ja rõõmsamaks.

Suurim rõõm on loomiserõõm ja ta on seda suurem, mida väärtuslikum on looming, mida enam ta rahuldab inimeste tarbeid.

Meil kõneldakse noorte rakendamisest, tööteenistusest jms., kas poleks võimalik seda teostada vabal isetegevusel baseeruvate skautlike organisatsioonide kaudu?

Küllap edaspidigi tuleb sellest küsimusest kõnet.

M. Kp.

Aastakoosolekust osavõtjaid Soomusrongi rügemendi söögisaalis keha-kinnitamas.

Eesti Skautide Maleva 12. aastakoosoleku esimesest päevast 30. okt. 1938. a.

Selline õnn langeb harva kellelegi inimesele rüppe — veel harvem inimesele, kes ei kuulu skaudijuhtide kõrgesse ringi — nagu mina. Muidugi küsite nüüd, mis õnn see siis oli? Ja vastus sellele on: Mina võisin sõita meie suurte juhtidega ühes ja samas vagunis ja koguni ühes ja samas kupees.

Kas pole põnev, poisid?

Terav kõrv, mis harjunud metsas kuulama iga sahinat ja krabinat, mis juba üllatavast kaugusest eraldab ja määrab kindlaks putukate ja loomakeste hääled ja hääliitsused, määras ka nüüd ja püüdis kindlaks mõnegi jutuhääliitsuse ja kõnekõmina. Mõned hääliitsused ja kõminad püüdsin siin häälestada ja väheste ridade näol ruumina nappusest ägavasse ajakirja kiiluda, ja sellepärast kannab alljärgnev kirjutus üksikute kiilukeste ilmet — ja nagu teie teatavasti teate — on kiilud ka sellised — mõni nõrk ja habras, mõni aga jälle tugev, terav ja lõhkuv.

*

Varahommikul Tallinnast väljunud rong jõudis Tapale. Jaamaesisel on suur tung ja edasi-tagasi sõelumine. Vastuvõtjad tervitavad pealinnast saabunud sõpru ja mõttekaaslast.

Kõik läheb korralikult ja ettekavatsetult. Poisid asuvad rivisse ja marss läheb lahti.

Ent väike viperus — üpris väike ja mõni üksik märkab seda. Keegi Tallinna juhtiv skaut, tervitades skautidele paralleelse organisatsiooni kõrgemat juhti, pillab oma peakatte jaamaesisele porri — õnnetus, ja vägagi igapäevane juhtum, milles süüdi tuul, külmast kohmetunud sõrmed ja ka poiste tunglemine jaamaesisel.

See väike viperus sai sama piduliku päeva juhtlauseks. „Hoiu oma peakatet, o ma kõrgemat ehet kindlalt, tugevalt ja kainelt, sest vaimustuse kõrgelt lennult ja laiaulatuslikult kaarelt võib see mitmesuguste jõudude mõjul langeda porri!“

*

Alles veelvalmiv nägus koolimaja on aastakoosoleku, piduliku aktuse ja koosolekute, sellekordseks asukohaks. Nõnda on ka esimene ringkäik nendes ruumides ruumidega tutvunemiseks.

Õlgedega täidetud klassiruumid, mille ustele asetatud suuretähelised plakatid kinnitavad seesolijate kuuluvuse ja peremeheõiguse, on malevate asukohtadeks.

Otsisin kaua, kuni leidsin alt keldrikor-

ral laastude ja saepurumägede tagant oma narvasõbrad, naabruses Alutaguse-perega. Toredad poisid kõik. Milline hea meeleolu seal ruumis võidutses!

Vene skaudid, kes nüüd ka Narva maleva alla kuuluvad — tänu Narva skaudijuhi tublile tööle —, olla ainult pisut imestanud, kui astusid neile määratud ruumi!

„Aga kus on pehme polstermöbel, voodid?“ — küsinud nad, kui sahistanud jalgadega ölesasis.

*

„Luhvt skautsmaster!“ hüüab keegi. Ma pöördun ja vaatan ringi — olin trepil, mida mööda mõtlesin aktusesaali ronida, minu taga astuvad väärrikalt tumedais lendurivormes „lendavad masterid“ nagu neid nimetatakse. Lennuasjandus on nüüd skautluses uus ja moodne üritus, ja nagu olen lähemaist ringest kuulnud, vägagi tervitav-tervendav ja noorisiduv ala. Kuid kas tarvitseb tõesti selle vormi küsimuse lahendamise ga nõnda ruttata? Idee on seest kasvav ja vaimust toidetav, milleks sellele anda algsünnis kohe väline värving ja sära?!

*

Aktus algab. Valitseb pühalik ja siiski rõõmus meeleolu. Ma nimetan siiski — sest nii paljudegi nooremate poiste nägudelt peegeldub allasurutud närvitsemist ja pinget — on ju kaalul hulk tähtsaid küsimusi, mis määravad Eesti skautluse edaspidise suuna ja ilme.

Paljud poistest on viibinud küll ja küll aktustel, juba varasest kooliajast alates, aga sellist aktust kaasa teha — see oli midagi muud, nägime üpris uut tärkamas — skautlus on asunud valvel!

Vali pasuna hääle peletab viimased murevarjud ja -mõtted saalist. Tahtmata tekib mõte — läheb see nüüd kõik nõnda nagu Piiblis kirjutatud — ja samal tunnil langesid Jeeriku müürid pasunahääletest —! Kuid tume ja kõrge müür ei langenud siiski, ja piirab nüüdki endiselt meid!

Neid skaudiajaloolisi aktusekõnesid teavad juba kõik, ja seekord on nendest ka siin rohkesti juttu, ruumi nappuse tõttu, peatoimetaja andis minule ainult pool lehekülge, peab nende kordamisest loobuma.

Kuid need aktusekõned olid väga huvitava võrdluse- ja mõistujutud. Jäi ilus mulje — nagu ammust ajast armsast kodutalust, kus vanaisa puhus mõnusat lugu ja meie,

lapsed, teda vaimustuses ja hingepidades kuulasime.

Seal oli: Luge, haugi ja vähja lugu — ja peale seda lõbusat lookest oli kerkinud küsimusi selle koorma kohta, mida need väga kenad ja õilsad loomakesed vedasid. Nimelt:

Mida seal koormas veetakse?

Kes veavad?

Ja milleks veetakse?

Siis algas jutt noorest ja võimsast ja vanast ja uhkest talust. Ja jälle kerkis küsimus:

Noored tahavad talust lahkuda?

Sellele küsimusele kuulsime aga kohe vastuse:

Noored, täis tööindu ja elutahet, 21-aastased perekonnaliikmed vanast ja uhkest talust, pole mõtelnudki oma isatalust lahkuda uudismaale.

Siis oli veel juttu täielikult udusest ilmast, millise ilmaga, nagu teavad mere-mehed ja ka kõik teised, ei saa sõita täie auruga!

Sellelaadilised ja selliselt sõnastatud mõistu- ja võrdluskõned, küsimis-kostmis vajadustega olid aktuse sisukamaks küljeks.

Poisid — see oli tore mäng! Nagu pimemärgi-mäng. Üks helistab kaunist sõnakellukest, teisel on aga silmad seotud, ta kobab, kaapab ja püüab hääle suunas, teeb väga pentsikuid liigutusi, komistab ja võib isegi ninali kukkuda; nagu teie teatavasti olete näinud, see on selle mängu juures tavaline nähe. See kord aga sellist nähet ei esinenud.

Viimane mõistujutt oli aga sellest sarjast kõige põnevam ja huvitavam. Seal kõneldi kahest rõõsa koore ämbrisse kukkunud rotist. — — —

Ämbri seinad olid siledad ja rotid, kui olid ämbrisse kukkunud, tahtsid mööda seinu välja ronida. Muidugi ei läinud see neil korda. Üks rott, kes ei viitsinud ujuda, uppus. Teine rott aga ujus edasi. Ujus ja ujus ja ujus — väsimatult. Ja hommikuks oli koor muutunud võiks. Rott hüppas siis võihunniku otsa ja sealt üle ämbriserva välja. — — —

Sellega lõppesid need ilusad ja õpetlikud jutud. Lauldi skautide vägevast hümni, millega kinnitati veel niigi tugevat enesekindlust!

Tapa Skautide Maleva vanem ja Tapa linnavanem J. Maidre, aastakoosoleku suurim „kahur“.

*

Ajakirja „Eesti Skaudi“ koosolek. Seal polnud mõistujutust midagi — seal polnud kõnelemisest ja arutamisest kah midagi! Seal vaadati ainult, kui kiiresti möödub aeg! Kahju — selle valusa ja kibeda, praegu küll veel meie endi juhtida, küsimuse mitte-arutamisest.

„Eesti Skaut“ olevat selline õrn ja väeti asjake, teda pidavat hoidma kui pilpa peal — kõneles üks rakverelane, aga ometi soovitas „Eesti Skaudil“ ette võtta resi — väljaandmise koha muutmist — ega ometi Rakveresse? Hoidku Püha Jüri!

„Eesti Skaut“ pole õrn ega väetike, küll aga meie usk t e m a s s e on liigagi õrn ja üpris väetike.

Ja eks ole see nõnda: Kes ei usu oma tugevust — see pole ka tugev!

Registreerimise kaardi
nr. 83. omanik,
(Hääleõigusega.)

Ja see sündis, et juhtidekooli õppelaager peeti Koitjärvel . . .

Aegviidu jaama perronil vehib puna-semütsiline jaamaülem ärevalt puna-rohelise kettaga, kuna iga minut on oodata Tartu poolt tuleva õhtuse rongi sissesõitu. Nähtavasti närveerib teda, et üks vana mees, nagu mina, julgeb mitu tundi tema „valitsusalal“ skaudi põlvpükstes ringi jooksta.

Aga mõnikord on sedasi, et ei saa kohe hoolida teise inimese närvidest, kuigi sa tead, et ligimesearmastus ja selle näitamine tegudega on suur ja õilis asi. Mida see vaene jaamaülem küll siis veel teeks, kui teaks, et Tartu rong toob enesega kaasa terve trobikonna samasuguseid mehi, küll noori, küll vanu. Aga ta esalgu ei tea ja — tema õnn!

Kuid siisi on nad sääll! Kiiruga laotakse jaamaaisisele nii pakid kui ka mehed, telgid ja telgipuud. Viiakse säält jaama tagusele pargimurule ja jäetakse siis viivuks omapead, kuni juhtide kooli juhtivad tegelased saavad mahti asuda korralduste tegemisele edaspidiseks.

Võetagu nimelt teadmiseks — siia on kogunenud Eesti skaudijuhtide kooli III õppelaagri osavõtjad, et minna vastu „tumedale tulevikule“ Koitjärve kaldal. Tõelised sangarid — eks? Ja veel midagi võetagu teadmiseks — juhtivaid tegelasi on esmalt ainult üks, nimelt „Miku“, mis tähendab äraseletatult Peastaabi ülema abi.

Nii ta siis on — aga varsti on kõik hoopis teisiti. Varsti nimelt võetakse kõik see ilus ja armas nipet-näpet, millega meie skaudipoisid end ohtrasti armastavad „dekoreerida“, maha. Paelad, lindid, märgid — oeh, sõbrad, ei taha mõelda enam kõik peab rändama seljakotti ja asemele saad halli kaelaräti, nii halli, et sügisene udu on selle hallusega võrreldes täpe. Kui sa aga oled ta kaela tõmmanud ja nahkse rätikurõnga nõõbikese kinni surunud, siis hakkad huviga mõtlema — mis nüüd edasi?

See — mis nüüd edasi, on kohe selge. Jaotatakse kogu rahvas salkadeks, kolmeks salgaks nimelt. Aga et 17 poissi on väga raske jagada kolmeks ühesuuruseks salgaks, siis ühel neist tuleb leppida viiepoisilise koosseisuga. Kiire varustuse kontroll, kaart kätte, matkapäevik tasku ja edasi! Ööseks oldagu Vargamägedel, hommikuks, õieti küll järgmise päeva lõunaks kell kaheksa Koitjärvel.

Ma räägiks nüüd edasi kõigest sellest, mis oli ja on, enne kui need tarmukad poisid rabelesid juba Koitjärvel juhtidelaagri igapäevaseis askeldusis, kuid andestage mulle — ei tohi. Mitte, et keegi oleks keelanud, vaid seepärast, et ka nendel, kes tuleval aastal Vargamäe ja Koitjärve radu kõnnivad, tuleks minna teele samuti „pururumalain“, kui läksime meie. Paha süda on mul, poisid, aga ka sääraseid peab olema — tuleb leppida.

Nii, et siis rännaku saladused jäävad saladusteks! Vast ainult seda võiks neist lausuda, et kõneldi, meie teinud tänavu seda kõigist elmisist paremini. Hea seegi! Kuid säärase rännaku õpised, see meeolu ja hulgalised tähelepanekud, mida sääll tehti, oleks tegemise-väärt igalpool ja sageli.

Et laagri alg- ja lõpupäevad ühesugused on igalpool, peaks olema seletamatagi selge. See on kahtlemata samasugune ka juhtidelaagri õhustikus, mis aga siia lisab erilist pinevust, on alatine pinge. Skautlik tööõõm ja vabalt kujunenud teotahe oli iseloomustav nendele päevadele Koitjärvel ja seda kanti laiali üle maa, sest poisse oli seekord koos kõigist malevaist.

Kiiruga rajati laager ja kiruti endamisi Tapa skautvendi, kes veidi aega varemini samas paigas olid laagrimõnused maitsnud. Viimased nimelt, argu pahandatagu, olid otsusele jõudnud, et ainukesed kohased laagriplatsi puhasta-

jad on õppelaagri poisid ja seepärast pärandasid meile siis ka arvutu hulga prügihunnikuid ja „mõnda, mis sääl sees oli“. Olgu terved — saime „praktilise õppetunni“.

Kuid see meelehärm oli üürrike ja peatselt olime hoogsas töös. Sõlmed, köidised, spleisid, vahele paar sõna juttu, ja jälle skaudipraktika — nii keerles töö kogu aja. Õppelaagris on omapärasuseks, et „vaba aja“ mõiste ilutseb ainult päevakava tahvlil. Tegelikuses on vaba aeg kõige töörohkem, kuna siis teostatakse iseseisvaid praktilisi töid või telgiümbruse ja köökide korrastamistöid. Aga see on hea nii!

Igavene häda oli kahtlemata köögi- ga, milline tuli ehitada igal salgal. Kül- lap ehitamisega veel kuidagi saadi toi- me, aga korrashoiu ja kokakunstiga — oi, oi! Seep see „hukatus ja hädaorg“ oligi, sest kohad pidid õppetegevusest osa võtma teistega ühedel alustel, aga toitu nõudis kõht, kurivaim, omakorda. Kuid toime tuldi!

Ja nüüd — õppelaagri suuremad ül- latused. Esimene, et peastaap võttis vaevaks otsida ülesse skaudijuhtide „töö, mure ja laulu kodumaa“, ärasele- tatult õppelaagri, ja teiseks, et saabus tervitus Gillwelli juhtidelt ja Haridus- ministeeriumi Noorsoo osakonnalt.

Need üllatused serveeriti meile juba esimestel päevadel. Väiksemaid üllatusi aga anti igapäev, ja tahaks öelda, et kui õppelaagritele vajataks uut ja ajakohase- mat nime, sobiks selleks küll „üllatus- telaager“ kõige paremini. Neid üllatusi tegi meile hr. Niiler oma külalislahku- sega N. M. K. Ü. laagrist, kuid palju rohkem veel meie oma juhtkond. (Põh- jakõrbenud suppidest ja poolpraetud loomalihast ma ei kõnele!)

Kõik need töörohked päevad kubise- sid ootamatusist, välkprobleemidest, millised vajasid kiiret taiplikust ja aru-

Tapa gaidid õnnelikena oma vastannetatud lipuga.

kat lahendust. Aga milleks ma sellest kõigest jutustan — see on ometi ju skautliku kasvatustöö olulisem osa, te- ma tõeline sisu. Ja seda pidigi õppelaag- ger meile andma.

Ta andis seda kõigile — ühele vä- hem, teisele rohkem. Need mõtted ja ideed, mis neil päevil omati ja lõkke- õhtutel omavahelisis vestluis ümardati ja siluti, idanevad, ajavad juuri ja ra- javad kõigutamatu aluse tõelisele skaut- lusele.

Säält ammutati usku skautluse suurde tulevikku, säält viiakse see massidesse, malevatesse. Mida aga edasi anda ei saa, on rida kauneid mälestusi, millele ajaratas edasi veeredes asetab peal- kirja: kord peeti juhtidele õppelaagrit Koitjärvel...

H. Tammar,
nsmk.

Praktilist

Pioneeri tööriistad

..Võtame vaatluse alla mõned kirve käsitsemise võtted, mis on omandatavad harjumuse teel ja millest peab olema teadlik igaüks, kes kirvest käsitseb.

Põhimõtteid.

1. Tahtes palgi otsast tükki maha võtta, siis raiuda umbes 60° nurga, aga mitte täisnurga all (joon. 1).

2. Raiuda vaheldamisi kord paremale — kord vasakule poole, nii et esimesest löögist moodustuks laast — teisega eraldada see palgi küljest, kui seda on näidatud (joon. 2), kus kirve löögid on kujutatud nummerdatuina. Mida sügavamaks muutub raiutav koht, seda enam lööke: suurema laastu raiumiseks umbes 2—3 lööki ja sama palju — laastu eraldamiseks palgist.

3. Lõhkumiseks määratud puutükk aseta pakule (joon. 4) pidades silmas, et kirve löök oleks sihitud punkt D-st ristloodis olevale punktile C.

4. Joonis 3 näitab, kuidas ei pea raiuma puud väljastpoolt punkte D—C. Sel puhul puu kõigub või paindub ja kirve tera ei

läbista seda. Peenem puutükk murdub küll, kuid purunenud tükid võivad karata lõhkujale näkku.

5. Paku puudumisel võib raiuda põletispuid niioelda „õhus“. — Hoida raiutavat puud vasaku käega (joon. 6), lüües põiki — natuke allapoole soovitud kohast, — XY-st.

Pöörata puud poolringis vasakus käes ja lüüa teise löögiga natuke ülespoole XY joont (vt. joon. 7); toimides nii, murdub puu päris hõlpsasti.

6. Kui lõhestada puud pikuti, puu süü järele, siis teha seda tugeval puupakul (joon. 5) ja mitte kunagi maa peal. Viimasel puhul tungib kirves maasse, nõrgestades löögi tugevust ja maakamaras peituvad kivid võivad kirvetera rikkuda. Seepärast ei tarvitata kunagi pakuks rauda või kivi!

7. Lõhkumisel mitte kunagi hoida või toetada puud jalgadega nii, et kirves libisemisel võiks põhjustada hädahohtlikke vigastusi.

8. Külma ilmaga soojendada natuke kirvetera enne tarvitamist, sest külmas õhus võib metall kergesti puruneda tugevate löökide all.

Kirve kandmisest ja käsitsemisest.

Kirvehaavade statistika näitab, et kirve tarvitamises ollakse vilumatud, mispärast on skautidest lubatud kirvest tarvitada ainult neil, kes tunnevad selle kasulikkust ja kardetavust.

Skaut ei tohi tarvitada kirvest muuks, kui ainult juhi poolt ettenäidatud ülesannete täitmiseks.

Keelatud ja lubamata on metsas:

1. Kirvest käest pannes, lüüa seda kasvavasse puusse, mida ei kavatseta maha võtta (joon. punkt. C).

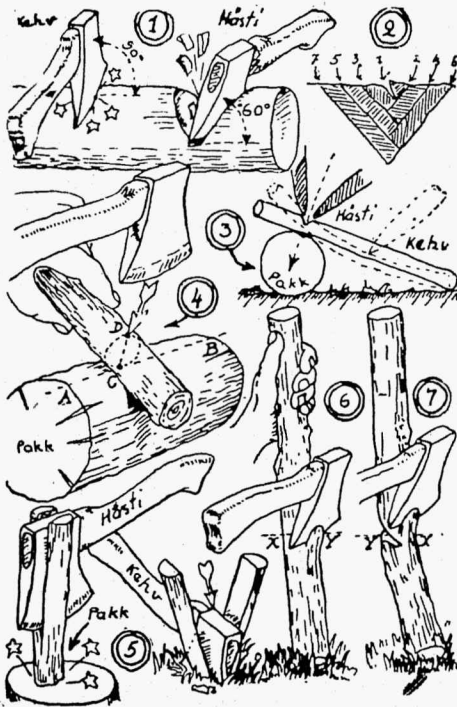
2. Raiuda maha puid ega loodust hävitada muidu, kui see on hädavajalikult möödapääsematu.

Laagris ja metsas viibides on hädahohtlik:

1. Jätta kirves vedelema rohule. Keegi võib sellele peale astudes end rängalt vigastada. Samuti on niiske maapind hädahohtlik kirveterale, mis roostetab (joon. pkt. A).

2. Lüüa kirvest maasse, isegi kui see on kaetud rohuga. Maas leiduvad kivid lõhestavad kirvetera (joon. pkt. B). Kirvest peab hoidma selleks määratud nahast tupes või sisselööduna puupakku (joon. pkt. D, E).

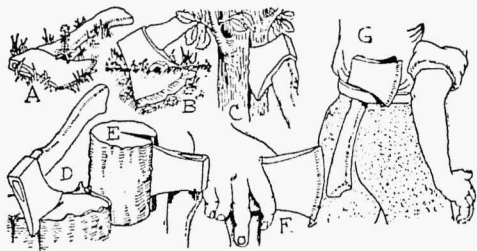
3. Kirvest kantagu õlal tera väljapoole ja

alati sealpool, kus pole sõpra, või terapiidi käes, tera ettepoole (joon. pkt. F), mitte aga vastupidi, käeotsas vibutades ja oldagu ettevaatlik, et ei juhtuks kirve libisemise või kukkumise läbi vigastust; kirvetera olgu nahk tupega kaitstud. Kui mõlemad käed peavad olema vabad, siis asetada kirves vöö vahele seljataha ja ei kunagi ette ega küljele (joon. pkt. G).

4. Et hõlpsamini tunda ära oma kirvest, on kasulik maalida mingi iseloomustav joonis kirvevarrele, valides selleks tugevasti väljapaistvaid värve.

5. Et leida kergesti oma kirve tuppe, mida

sageli visatakse maha, on soovitatav ka seda oma märkidega ilustada.

Master Ats.

Gaidide nurk

Nõmme gaidide orienteerumise mäng

Igal sügisel korraldatakse Nõmmel gaidrühmade salkade vahel orienteerumise mäng. Nii ka sel sügisel. Mängu korraldajaks oli gd. Elvi Akman.

Mõtlesime, et kirjutame ka „Eesti Skaudile“ sellest mängust, et ka teised gaidid Eestis oleksid ja teaksid kuidas elavad Nõmme gaidid.

See on mäng, kus iga salk püüab teha oma parima. Tulevad ju sel mängul nähtavale kõik talvel õpitud teadmised ja suvel kogutud laagritarkused. Sel päeval teekonnal on vaja teadmisi, oskusi ja taibukust. Seda mängu võita on iga võistlussalga palavaimaks sooviks. Seepärast ka nädala- või enampikkused hoolikad ettevalmistused, ja „hirmus“ võitlusärevus.

Staabis saime pääle isikliku- ja salgavarustuse kontrollimist kirja — muidugi salakirja — milles kästi minna tramblinile (=suusahüppe torn).

Ülal tornis oli palju tegemist: kõigepäält lahendada morsest kombineeritud salakiri. Selles anti igale salgaliikmele ülesanne — vastavalt tema järgule. Nii pidid I-järgu gaidid joonestama ülal kaardi 0,5 klm raa-

diusega, võttes tsentrumiks hüppetorni. II-järgu gaididel tuli määrata kaugus Harku järve ja Kopli lahe vahel, ütelda mitu kraadi on Ülemiste järv Rahumäe kabelist põhja pool, tornist vaadates. III-järgu gaididel tuli loetleda kodulinna tähtsamaid kohti ja vaatamisväärsusi, mis paistisid tornist.

Alla tulles, enne viimast trepiosa tormasime järgmise kirja kallale: ennem ei võinud seda teha, sest peale oli ju kirjutatud: „Ainult allatulijaile. „Avades kirja — jällegi salakiri. Siiski ei midagi erilist, lihtsalt tagurpidi morse. Kirja sisu aga oli seda kohutavam: „Viimane trepiosa on lagund, mitte kasutada!“ Olime maapinnalt enam kui 5 m kõrgusel. Mida teha? Hüppamiseks oli see siiski liiga kõrge, kuigi all oli ainult pehme liiv. Aga milleks oli meil kaasas 10 m köit?! Muidugi see peab meid aitama! Kiiresti mägestiku sõlmega köis ümber viimase platvormi otsapalgi ja kordamööda liugusime alla, käsi kaitstes gaidisidemetega. Kõik all, köis valla, ja edasi — nüüd juba jälgedes teeveerest pisukesti punaseid

lõngaotsi ja krepitükikesi, mis kokkuleppe kohaselt pidid tähistama teed.

Jõudsime järgmisse kontrollpunkti. Siin anti pihku leht, millel imelikke, otse lugematuid sõnu. Äärele oli veel kirjutatud $a=q$. Selle nõksuga meid enam ei püüta! Olime möödunud talvel juba õppinud tundma selle kirja lahenduse saladusi, nii et tegime ketta ja saime lahenduseks: „Keeta liiter vett!“ See oli juba midagi eht gaidlikku: teha tuli kahe tikuga ja ajada vesi keema. Kiirus muidugi loeb!

Ometi jälle edasi; tundmatuil teil, sest ega orienteerumise mängul ei või kunagi aimata, kunas ja kuhu sa lõpuks välja jõuad!

Kontrollpunkt nr. 4. Igale antakse oma järgule vastav test ja muudkui täida! Oli säääl aga küsimusi, mida pidi teadma: Kus oli Hertzog Magnuse kuningriigi pealinn? Kas maikelluke on arstintaim? Küsimusi kodulinnast, gaidlusest, käskudest jne.

Teel, minnes järgmisse kontrollpunkti, leidsime kirjamärgi järele niisuguse kirja, jällegi salakirja (pidid olema „egiptuse hauamärgid“): „Kirjelda ümberkaudset maastikku ja võrdle Mustamäe taimestikuga.“ Mis seal veel kirjeldada, või võrrelda! Seisime ju keset liivast nõmme, mis laiub Kadaka küla ja lasketiiru vahel. Polegi säääl muud, kui paar jändrikku mäнди, natuke kanarbikku ja lõikrohtu — see on kõik. Aga et kiri oli juba kord niisugune, siis võrdlesime, nii kuidas vähegi oskasime.

Järgmine kontrollpunkt oli keset liivalagendikku kolmeharalise männi all. Seal saime laulu, ei õiget riimi, ega mõtet! Siis taipasime: aetasime sõnad õigesse järjekorda ja saime: „Küpseta kaasasolevad kartulid ja soome silke.“ Silgud saime kontrollpunktist, ja et meil oli kaasas traati, siis küpsetasime silgud selle abil. Panime neile veel ennem paberit ümber — nii pidavat õigem olema, teadis

keegi targem. Saime küpseks nii silgud, kui ka kartulid. Kui küpsed nad just olid, et tea öelda, sest maitsta ei antud: kontrollpunkt konfiskeeris ja ütles, et need meie kokakunsti saadused viiakse komisjoni ette. Soovisime mõttes neile „komisjoni-meestele“ hääd isu ja läksime edasi. Üle liiva. . .

Edasi minnes leidsime ühe naisterahva pikali maast, ei see lausunud sõnagi, muudkui ütles vaid, et ta ei teadvat midagi: ta olla meelemärkusetä. Üks meist märkas lähedal oleva männi otsas ümbrikke. Ei jäänud muud üle, kui üks tragim ronis puu otsa ja tõi meie salga numbrit kandva kirja alla. Selles öeldi, et sel „haigel“ on sisemine verejooks. Kanda eemalolevasse esmaabi punkti. Nüüd nägime ka tükk maad eemal, puu küljes punase risti märki. Sinna aga oli hulk maad. Kähku metsa, puudest, männiokstest ja nõorist kandraam! Ja nüüd võisime „haige“ kanda esmaabi punkti. Sääält anti meile üks raamat, kästes selle viia staapi ja kiri (muuseas viimane kiri selles kirjaderohkes mängus!). Kirjas öeldi: „Minge üle Teravnurga staapi!“ Kirja sai lahendada mingisuguse malendi käikude põhjal.

Nüüd Teravnurgale! Kiirmarsil!

Oma kiirustamises unustasime aga selle raamatu hoopis! Seal aga oli olnud veel üks kiri, milles kästi korjata seeni ja staapi tuua Nõmme tüübilisema puu oks ja taim. (Need on muidugi mäнд ja kanarbik.)

Teravnurgal anti meile tähelepanu vile ja kohe selle järel vilesignaale — morse. Muudkui I- ja II-järgu gaidid tehku kaheksa sõlme ja III-järgu gaidid neli. Vastuvõtja oli nõudlik ja tunnistas nii mõnegi sõlme ebaõnnestunuks.

Lõpuks ometi staap! Siin võeti meilt ära kõik kuue tunni jooksul tehtud lahendused, joonised, kirjelatud jne. Meie raporteerija oli selle aja jooksul jõudnud täis kirjutada

mitu poognat raport-lehte, nii et las mängukorraldaja nüüd loeb!

Olime väsinud ja ometi hääs tujus. Mäng oli olnud võrdlemisi tegevusrohke, keerulisi salakirju oli hulk ja läbi käidud tee pikk, aga seda parem! Nüüd on me gaiditarkustes jällegi terve paunatäis lisa!

*

N. B. Mängul tuli esikohale Nõmme Gaidide I rühma I salk, juht I-järgu gaid E. Erm ja teisele kohale Nõmme Gaidide I rühma II salk, juht II-järgu gaid V. Laur.

VASAK-KÄELINE KOONDUS

Suurt löbu kogu rühmale pakub vahelduseks vasak-käeline koondus. Siin õpetame oma rühma liikmeid kasutama ka oma vasakut kätt ning arendame tema osavust. Sageli inimestel pole ettekujutusi neist raskustest, mis tabab neid, kui nad on kuidagi vigastanud oma parema käe.

Mängureegli meenutamiseks siduge kõik oma parem käsi kaelasidemesse, nagu oleks ta vigastatud (kas oskate seda korralikult, esmaabi nõuete kohaselt?)

Osavuse eest antakse nüüd varemini kokku lepitud alusel pluss- ja miinuspunkte. Salk, kes on saavutanud suurima arvu pluss-punkte, on võitja.

Koonduse kava olgu tavaline. Eriti hää mäng osavuse proovimiseks on järgmine: Salgad võistlevad, milline suudab esimesena vilesignaali järele võtta ära kingad, sukad, kaelasidemed, vööd ja teha lahti kõik oma vormi taskute nõõbid ning jälle riietuda.

Sama mängu võib veel suurema eduga kasutada matkal ja laagris, kus tuleb toitu valmistada võimalikult vasaku käega.

Lihntne vasaku käega joonistamine või kirjutaminegi pakub palju löbu ja on väga kasulik harjutus.

Kuid sellisel vasak-käelisel mängul on mõnikord ka teine mõte.

Sageli juhtub rühmajuhil olevat vähe aega, ta võibolla ei suuda nii hästi valmistada ette koondusele. Kuidas end aidata? Kas jääda lootma oma osavusele? Ei, see viib meid sageli rappa ja paratamatult muutub koondus igavaks ja venivaks. Võtke appi ülalkirjeldatud mäng, kuid uutel alustel. Laske salkadel enestel ütl. 5 minuti jooksul koostada koonduse kavad (muidugi võistluse alusel), millesse nad võivad võtta tavalisemad mängud ja tegevuse. See kõik muutub uueks, huvitavaks, kuna juurde tuleb erakordne moment — parema käe puudumisel tuleb tegevuskava ümber kohandada. On tekkinud uus olukord, millest

väljapääsu otsimisel iga rühma liige peab rakendama oma mõistuse ja osavuse.

Sellisel mängul on kaks eesmärki: 1) iga gaid peab oskama tarbekorral ka parema käe puudumisel end aidata, 2) iga gaid peab olema enam-vähem võimeline asendama juhti otsustades kiiresti ja kohanesed uute olukordadega.

Gaideri mõtteid.

NÕMMELE GAIDIDE MALEV

Alates 1. nov. s. a. ei kuulu Nõmme gaidrühmad enam Tallinna Gaidide Maleva alla. Kohalik Skaudisõprade Selts on energiliselt asunud Maleva loomisele.

Üle kümne aasta on tagasi, kui asutati Nõmmele Gaidide Maleva. Kolme aasta eest aga olid Nõmme gaidid sunnitud minema Tallinna Gaidide Maleva alla, kuna ei olnud kohapeal sobivaid juhte ega vanemaid malevale. Nüüd aga loodetakse sellestki üle saada.

Pragu töötab Nõmmel kuus rühma, kokku 149 liikmega (2. nov. andmed). Nõmme gaidide üldjuhiks on eesk. I-järgu gd. Elvi Akman.

EESTI GAIDIDE MALEVA

üleriigilised töö- ja sõbruspäevad Viljandis 6. ja 7. jaan. 1939.

Kavas:

Avaaktus ning kõik langenute mälestusmärgile.

Ühised töökoosolekud kõigile referaatidega, eritunnid malevate tööjuhtidele.

Nõupidamised rühma- ja salgajuhtidele.

Erikoosolekud hellakeste, merigaidide, vanemgaidide, vene vähemusrahvusest juhtidele.

E. G. M. Nõukogu ja Gaiderite Kogu pääkoosolekud.

Uute laulude õppimine.

Sõprusõhtu.

Ühine suusaretk.

Ühtikasjaline kava saadetakse ringkirjaliselt.

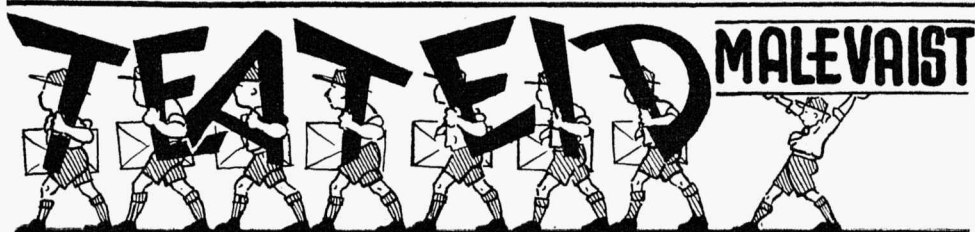
*

III Eesti gaidide suurlaager peetakse Koitjärvel 19.—29. juunini 1939. a. Registreerimise tähtpäev on 1. märts 1939. a. Maks: toitlus kr. 6.— ja registreerimismaks kr. 1.—, kokku kr. 7.—. Laagrimaksu kogumiseks kasutatagu korjandusmarke, mida saab Peastaabilt.

Hellakesi lubatakse laagrisse üldsummas 50. Vanuse alammäär 10 aastat.

*

Talvine Juhtkool uuel kujul malevate tööjuhtidele peetakse Viljandis 6. ja 7. jaanuaril 1939. Malevate soovidele vastu tulles, lubatakse paraleelselt tööjuhtide koolile gaidpäevile iga 10 liikme kohta saata 1 osavõtja.

TALLINNAST

Asutati Eesti esimene õhuskautide üksus

Esimene rühm Eesti Aeroklubi juure.

Eesti skautide peastaap on otsustanud lisaks senistele üksustele organiseerida ka õhuskautide üksusi.

Meil on õhuskautlus uuudsuseks. Paljudes teistes riikides töötavad õhuskautide üksused aga juba aastaid suure eduga.

Õhuskautlusega tahetakse anda võimalusi neile skautidele, kes selle vastu huvi tunnevad, töötada oma huvide kohaselt skautluse raamistikus. Ühtlasi tahetakse ette valmistada skautidest kaadrid, kes oleksid võimelised õhukallaletungide puhul teostama abilistena õhu- ja gaasikaitse korraldamisel.

Õhuskautid

kuni 12 a. vanuseni teotseksid peamiselt mudelitega. Vanemad — kuni 17 a. vanuseni teotseksid rõõbiti mudelismiga abilistena aerodroomidel ja lennukite valmistamise töökodades, kus nad lähemalt tutvuksid lennukite ehituse ja korraga aerodroomil. Skautidel alates 17 a., oleks võimaldatud osavõtt ka lennutehnilisest väljaõppest, eriti purilennu alal. Lisaks sellele saaksid nad kõik väljaõppe õhu- ja gaasikaitse alal.

Õhuskautide üksusi võib asutada ainult õhuasjanduse alal teotsevate organisatsioonide juures. Üksuste vanemaiks võivad olla ainult kutselised lendurid.

Üksus kuulub Tallinna Skautide Malevasse. 5-da suguharuna. (Endine „Viiking“ suguharu.) Sugharu vanemaks on Peastaabi ülema abi skm. V. Andreesen, juhiks n-skm. R. Kärner, üksusse kuulub praegu ligi 90 noort.

Suurkingitus meriskautidele.

Tallinna meriskautidele kingiti 2 purjehahti 2500 krooni väärtuses. Kingitus on suurim, mis seni skautidele osaks saanud. Tänu heldeile annetajatele!

TALLINNA SKAUTEID UUS JUHATUS.

Malevavanem ksk. põhjal kinnitas Tallinna skautide maleva juhtidekogu peakoosoleku poolt valitud maleva juhatuse: malevajuhiks skm. R. Tõnurri, maleva abijuhiks õppealal n-skm. E. Ots.

maleva abijuhiks tegevusalal n-skm. J. Rajaleid,

maleva majandusjuhiks skm. V. Suigu-saar,

maleva spordi ja kehakasvatusejuhiks n-skm. R. Isok.

maleva vähemusrahvaste skautide juhiks skm. V. Birk,

maleva hundude juhiks n-skm. A. Peikel, maleva vanemskautide juhiks n-skm. R. Tõnnus.

maleva meriskautide juhiks n-skm. E. Siivo.

10.000 KLM. 5 KUUGA.

Neil päevil saabus Tallinna tagasi 5-kuiselt Euroopa-matkalt Tallinna skautide Maleva sk. Eduard Simson.

Sk. Simson matkal läbistas Läti, Leedu, Poola, Saksa, Tsehhoslovakkia, Schweitsi, Itaalia, Hollandi, Luksemburgi, Belgia, Inglise, Shotimaa ja Prantsusmaa.

TAPALT

Skautisõprade Seltsi loterii õnnestus hästi

Tapa skautisõprade seltsi asjaline loterii, mille loosimine toimus 6. nov. s. a. õnnestus kõigiti. Seega on Tapa gaidi- ja skaudirahva tegevus mõneski suhtes teatud ajaks jällegi muretu, kuna nim. seltsi esmärgiks on aineliselt ja moraalselt toetada Tapa skautide malevat ja kohalikke gaidrühma. Loterii puhas sissetulek läheb esmajoones õppevahendite muretsemiseks. Teiseks loodavad Tapa gaidid seltsi toetust eeloleval suvel Ungaris — Gödöllös peetavast ülemaailmisest gaidide suurlaagrist osavõtuks.

Võitude nimekiri:

Pil.	v.	pil.	v.	pil.	v.	pil.	v.
7	37	10	14	17	8	42	17
76	33	86	41	95	44	116	6
158	26	164	11	195	40	207	48
252	35	261	1	293	42	303	7
350	20	352	36	397	25	406	49
419	15	420	38	429	28	460	13
468	4	469	22	519	45	528	12
552	18	553	24	612	19	629	21
647	50	681	34	700	39	713	10
738	46	755	30	760	47	789	43
828	2	858	32	878	9	929	29
954	16	966	23	972	5	973	3
981	31	986	27				

Võidud antakse välja kuni 6. detsembrini 1938. a. Tapal, Kesk tn. 3. Võitulelt riigimaksu tasub võitja. Väljavõtmata võidud jäävad Tapa Skaudisõprade Seltsile.

LÄÄNEST

Hundud võitsid

Haapsalu linna algkoolis toimusid noorteorganisatsioonide vahelised matkavõistlused. Matkavõistluse võitis üheks aastaks kooli alalise rändava matkalipu Lääne Sk. Maleva „Viikingite“ suguharu hundukari. Matkavõistluse hindamist toimetab õpetajatest koosnev komisjon, poiste poolt esitatud matkapäivikute järgi.

RAKVEREST

Põhjapoolsete uus staap

Maleva uus staap eoleval tegevushooajal kujunes järgmiselt:

malevajuht skm. E. Priimann,
malevajuhi abiks n-skm. B. Must,
maleva sekretäriks esk. Rinaldi,
maleva majandusjuhiks esk. Külmallik,
maleva aukohtu esimeheks n-skm. Rool,
maleva varahoidjaks n-skm. Meister,
maleva majavanemaks esk. Tammike,
maleva spordijuhiks esk. Liim,
maleva välissekretäriks n-skm. Hübner.

PÄRNUST

Pärnu Skautide Maleva tubli ja energiline juht nskm. N. Raist lahkus maleva juhi kohalt ja asus kohaliku N. K. orgi juurde instruktoriks.

Vaatamata skautide majandusliku ja muude võimaluste piiratud olukorrale, oleme suutnud kasvatada järjekordselt juhi, keda vajati kui asjatundjat ja innukat noorte organiseerijat. Jõudu tööle uuel töö põllul skautlikkude ideede levitamisel!

VALGAST

Kohaliku gümnaasiumi saalis korraldatud skautliku peo sissetulekust on otsustatud osa ohverdada meie allveelaevade „Kalevi“ ja „Lembitu“ postkaartide ostmiseks ja levitamiseks.

PAIDEST

Järva malevas on moodustatud komisjon, kelle hooleks on malevas skautteadmiste kontrollimine ja tõstmine. Komisjoni kuuluvad nskm. E. Igarik, skj. H. Epner ja skj. A. Purje.

Salgajuhtide kool töötab täie auruga.

*

Maleva muretseb endale skautliku kirjanduse raamatukogu.

ALUTAGUSELT

Artur Rinne skautide keskel.

Jõhvi keskkooli skautrühm korraldas hiljuti Jõhvis kontsert-õhtu, kus esines skautide palvel ka meie tuntud laulja Artur Rinne ja klaveril prl. Targamaa Tallinnast.

*

Maleva juhtkogu valis uue Maleva staabi koosseisus:

malevajuht — nskm. M. Jürna,
abiks — I j. sk. H. Brück,
sekretäriks — nskm. H. Jürna,
õppejuhiks — nskm. B. Bruns,
majandusjuhiks — h-ra P. Saulep,
spordijuhiks — I jsk. J. Saulep.

Hiljem aga lahkus malevajuhi kohalt nskm. M. Jürna. Tema asemele valis erakorraline juhtkogu koosselek uueks malevajuhiks nskm. H. Jürna.

*

Uued S.S.S. osakonnad on otsustatud ellu kutsuda Kohtla-Järvel ja Kiviõlis.

EMAJÕE KALDALT.

Tartu Skautide Maleva staap valiti üheks aastaks järgmises koosseisus: Malevajuht n-skm. K. Raamat, abijuhid n-skm. S. Eber, n-skm. R. Keres, I j. sk. Raul Oja, sekretär I j. sk. U. Jürima, majandusjuht n-skm. K. Väärsi. Abijuhtidest täidavad eriülesandeid n-skm. Keres maleva õppejuhina ja R. Oja hundude juhina. Staabi juurde kuuluvad eriala juhtidena propandajuht H. Rebane, spordijuht M. Tõõtsov ja varahoidja E. Heinaste.

*

Maleva kergejõustiku esivõistlusil tuli üldvõitjaks 8. (sisevete) rühmitus 144,5 p., järgnesid 4. rühmitus 93 p., 15 (Põhjatäht) 66 p., I rühmitus 61,5 p., 9. (sisevete) rühmitus 49,0 p., 5. rühmitus 46,5 p. Võistles üle 100 skaudi.

*

Möödunud nädalal alustas tegevust maleva salgajuhtide kool. Kooli juhatuse kuuluvad skm. H. Michelson, skm. H. Hammer, skm. V. Sirgo, skm. Raunet, n-skm. K. Raamat, n-skm. Peetsu, n-skm. Eber, I j.-skd. R. Oja, U. Jürima, R. Heinaste. Kooli õppekava läbivõtmisega jõutakse lõpule emadepäevaks.

*

Noorte Spordiliidu Tartu ringkonna peol, kus kõik noorsoo-organisatsioonid esinesid ettekannetega, esinesid Tartu skaudid lühinäidendiga „Õige ja vale tee“, mis publiku poolt soojalt vastu võeti.

*

Maleva hundu-karjade vahelised jalgpallivõistlused lõppesid 18. oktoobril. Maleva hundude meistriks tuli I rühmituse kari, järgnesid 8. rühmitus ja 16 (Vene) rühmitus.

*

Oktoobrikuu algul peeti Tähtvere pargis õhtune luuremäng umbes 100 hundu osavõtul. Mäng, milles „hiinlased“ võitsid „jaapanlasi“, õnnestus hästi.

*

IV rühmituse skaudid said omale kasutamiseks rühmakoduna toa rj. n-sk. S. Eberi korteris. Praegu ollakse kibedasti

ametis uue ja mugava kodu sisustamisega ja algupäraste tööde tegemisega.

*

Tartus toimuvad emadepäeva pidustused 3. ja 4. detsembril. 3. dets. toimub avalik pidu poeglaste gümnaasiumis, pühapäeval skautlik jumalateenistus Pauluse kirikus, pidulik aktus Treffneri gümnaasiumis ja sellele järgnev skautvanemate ja -juhtide ühine koosviibimine teelauas. Seoses emadepäevaga korraldatakse gaid- ja skauttööde näitus. Tänavune emadepäev tootab kujuneda suurejoonelisemaks eelmisest ja Tartu gaidid ja skaudid ootavad ka naabermalevate sõsarate ja veljede külaskäiku Tartu skautlike noorte pidupäevadele.

*

TARTU SKAUTIDE MALEVALE LINNAVALITSUSELT KR. 250.

Tartu Linna Koolivalitsuse poolt on määratud Tartu Skautide Malevale toetust 250 krooni.

Tänu annetajaile!

Ra.

„EESTI SKAUDI“ KAASTÖÖLISILE JA LEVITAJAILE!

Käesoleva „Eesti Skaudi“ numbri jaoks on paljud kaastöölised saatnud artikleid märkusega „kohe avaldada“. Toimetus tänab virku töömehi ja soovib neile edaspidiseks samat energiat, kuid palub käesolevaga artiklite mitteilmumist lahkesti vabandada, sest ajakirja mahtuvust ei olnud võimalik suurendada. Mõned neist artikleist on toimetusele saabunud vaid väheseid päevi enne numbri ilmumist. Artiklid ilmuvad järgmises numbris.

Järgmine, ühtlasi käesoleva aastakäigu viimane number (10) ilmub jõuluks. Kaastööd sellesse numbrisse palutakse toimetusele saata hiljemalt 10. detsembriks s. a.

*

„Eesti Skaudi“ talitus palub kõiki tellimiste vastuvõtjaid lahtiolevaid arveid ära õiendada hiljemalt 15. detsembriks s. a. ja nende käes olevad tellimiste vastuvõtu raamatud ning kontsud samaks kuupäevaks talitusele tagastada.

Uued kviitungiraamatud saadetakse levitajaile välja peatselt. Ühtlasi tunnistatakse vanad kviitungiraamatud maksvusetuks, arvates 15. detsembrist 1938. a.

Skautliku tervitusega

Toimetus-talitus.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. Pea- ja vastutavtoimetaja N. KANN. Tegevtoimetaja: L. KÄRSEN. Toimetuselikmed: R. TÖNURI, V. SUIGUSAAR, R. ROOS, R. KÄRNER, J. RAJALEID, E. KARIK. Talitusjuht: A. PEIKEL. Üksiknumbri hind 20 senti. Aastakäik kr. 1.50. Ilmub aastas 10 numbrit. Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Vene tän. nr.26. Telef. 486-96. Jooksev arve nr. 180.

Skaudiv, gaidid ja skaudisõbrad!

On päevakorral ühise Eesti skautlikkude organisatsiooni loomine.

Mis oleks uue organisatsiooni nimetus ja selle liikmete uus nimi?

Eesti Skautide Maleva Peastaap palub kõiki skaute, gaide ja nende häid sõpru,

leida selleks sobiv nimi

ja saata see kirjalikult Peastaabile.

Kui iga skaut saadab ühe nime, siis leiame sealt kindlasti sobiva.

Nupud tööle!!!

O-ü. A. Blicberniht'i

Limonaaditööstus

Pärnus

„Eesti Skaudi“ XVIII aastakäigu tellimiste
vastuvõtt 1939. a. peale on alganud.

Soovitage „Eesti Skauti“ oma sõpradele!

Jga skaut loeb „Eesti Skauti“.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR